

Sectorplan 41 Verpakkingen algemeen

I Afbakening

Dit sectorplan omvat verpakkingen, bestaande uit o.a. papier/karton, kunststof, hout, metaal of glas welke getypeerd kunnen worden als schud-, schrap- of schraapleeg.

De volgende afvalstoffen vallen onder de reikwijdte van dit sectorplan:

Afvalstoffen	Toelichting
Gescheiden ingezameld verpakkingsafval.	--
Via nascheiding verkregen verpakkingsafval.	Onder nascheiding wordt verstaan: het afscheiden van verpakkingen uit gemengde stromen.
Materiaalstromen die zijn ontstaan uit het op soort scheiden van ingezameld dan wel via nascheiding verkregen verpakkingsafval.	
Geheel lege verpakkingen van bijvoorbeeld bestrijdingsmiddelen, laboratoriumchemicaliën of andere gevaarlijke stoffen.	Voor zover deze verpakkingen volledig vrij zijn van restanten inhoud.
Lege verpakkingen van verbruikte verf, lijm, kit, hars of overige gevaarlijke stoffen die van alle inhoud zijn ontdaan.	Het gaat hierbij om partijen verpakkingen die in hoofdzaak leeg zijn (behoudens een incidentele verontreiniging met verf, lijm, kit of hars of overige gevaarlijke stoffen).
Van inhoud gescheiden verpakkingen van producten die de beoogde eindgebruiker nog niet hadden bereikt, en voor zover de verpakkingen niet verontreinigd zijn met verf, lijm, kit, hars of overige gevaarlijke stoffen.	Dit zijn verpakkingen met bijvoorbeeld mischarges of over-de-datum materialen die van inhoud zijn ontdaan.

In paragraaf IV en in de bijlage bij dit sectorplan is een nadere toelichting opgenomen op de afbakening, alsook een overzicht van afvalstoffen die overeenkomsten vertonen met de afvalstoffen van dit sectorplan, maar vallen onder andere delen van het LAP.

II Minimumstandaard

Minimumstandaard voor vergunningverlening

Afvalstoffen / deelstroom	Minimumstandaard voor verwerking (en eventuele voorwaarden)
Verpakkingsafval	Recycling. Voor recycling van EPS-verpakkingsafval geldt dat het geproduceerde recycalaat, materiaal, of voorwerp geen HBCDD mag bevatten in concentraties hoger dan 100 mg/kg, conform de bepalingen uit bijlage 1 van Verordening (EU) 2019/1021. Voor verpakkingsafval waarvoor recycling niet mogelijk is, bijvoorbeeld omdat het te sterk is vervuild of verontreinigd, is de minimumstandaard 'andere nuttige toepassing' (bijvoorbeeld hoofdgebruik als brandstof).

Zie paragraaf V voor toelichting op de minimumstandaard.

Ontwikkelingen afvalstroom en minimumstandaard

Voor verpakkingsglas en kunststofverpakkingsafval zal in het kader van het convenant meer en beter recycling onderzocht worden of bepaalde vormen van recycling hoogwaardiger zijn dan andere. Mogelijk wordt als gevolg daarvan de minimumstandaard voor verpakkingsglas en/of kunststofverpakkingsafval in de toekomst gewijzigd.

Voor verpakkingen die als 'biologisch afbreekbaar' worden aangeduid wordt gewerkt aan een beleidsstandpunt. Als dit beleidsstandpunt gevolgen heeft voor dit sectorplan wordt de tekst van dit sectorplan aangepast.

Zie paragraaf VI voor toelichting op verwachte ontwikkelingen.

III Grensoverschrijdend transport

Het toetsingskader, de bezwaargronden en de bijbehorende procedures voor overbrenging vanuit of naar Nederland zijn opgenomen in het [hoofdstuk B.13](#) 'Grensoverschrijdend transport van afvalstoffen' van het beleidskader.

In [bijlage F.10](#) is een gedetailleerde beslisboom opgenomen t.b.v. het vaststellen of overbrenging t.b.v. een bepaalde verwerking op basis van [hoofdstuk B.13](#) kan worden toegestaan. De uitwerking voor dit sectorplan is hieronder gegeven. Deze uitwerking geldt:

- voor overbrenging binnen de Europese Unie, en
- voor invoer van buiten de Europese Unie en uitvoer naar buiten de Europese Unie, tenzij
 - uit [hoofdstuk B.13](#), § B.13.2.2 van het beleidskader iets anders volgt en/of
 - toetsing aan verordening [1013/2006/EG](#) (EVOA) al direct leidt tot bezwaar (bijvoorbeeld op basis van art. 36 van de verordening).

Overbrenging vanuit Nederland:

Overbrenging vanuit NL:	In beginsel toegestaan?	Toelichting, voorwaarden of uitzondering
<i>(voorlopige) nuttige toepassing:</i>		
t.b.v. voorbereiding voor hergebruik	Ja	Tenzij zoveel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd dat de mate van (voorbereiding voor) hergebruik de overbrenging niet rechtvaardigt (zie het beleidskader hoofdstuk B.13 , § B.13.5.2). Voor verpakingsafval geldt dat iedere mate van storten te veel is.
t.b.v. recycling; of, t.b.v. voorlopige nuttige toepassing gevolgd door recycling	Ja	Tenzij nog zoveel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd dat de mate van recycling de overbrenging niet rechtvaardigt (zie het beleidskader hoofdstuk B.13 , § B.13.5.2) of wanneer de mate van recycling lager is dan gangbaar is bij verwerking van de afvalstof in Nederland. Voor verpakingsafval geldt dat iedere mate van storten te veel is.
t.b.v. andere nuttige toepassing	Nee	Omdat recycling mogelijk is, tenzij: • uit de kennisgeving blijkt dat recycling niet mogelijk is vanwege de aard of samenstelling van de afvalstof (zie het toetsingskader hoofdstuk B.13, § B.13.3.3 van het beleidskader) én • er niet alsnog een deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd.
<i>(voorlopige) verwijdering:</i>		
t.b.v. verbranden	Nee	Omdat recycling mogelijk is.
t.b.v. andere vormen van (voorlopige) verwijdering ¹ dan verbranden of storten		
t.b.v. storten	Nee	Op grond van nationale zelfverzorging én omdat recycling mogelijk is.

Overbrenging naar Nederland:

Overbrenging naar NL:	In beginsel toegestaan?	Toelichting, voorwaarde of uitzondering
<i>(voorlopige) nuttige toepassing</i>		
t.b.v. voorbereiden voor hergebruik	Ja	Indien er geen (wettelijke) belemmeringen voor het (voorbereiden voor) hergebruik zijn.
t.b.v. recycling	Ja	Indien de verwerking in overeenstemming is met de minimumstandaard.
t.b.v. andere nuttige toepassing	Nee	Omdat recycling mogelijk is, tenzij: • uit de kennisgeving blijkt dat recycling niet mogelijk is vanwege

¹ Dit betreft alle verwijderingshandelingen anders dan D1 en D10 uit de bijlage I [KRA](#), alsook verwijderingshandelingen niet genoemd in de KRA.

		de aard of samenstelling van de afvalstof (zie het toetsingskader hoofdstuk B.13 , § B.13.3.3.3 van het beleidskader) én
		er niet alsnog een deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort of anderszins verwijderd.
<i>(voorlopige) verwijdering</i>		
t.b.v. verbranden	Nee	Omdat recycling mogelijk is.
t.b.v. andere vormen van (voorlopige) verwijdering		
t.b.v. storten	Nee	Op grond van nationale zelfverzorging en/of op grond van nationale wettelijke bepalingen en/of omdat recycling mogelijk is.

IV Overwegingen bij de afbakening

Dit sectorplan omvat verpakkingen, bestaande uit o.a. papier/karton, kunststof, hout (waaronder ook houten pallets), metaal of glas, maar ook drankenkartons.

Voor de afbakening van de verschillende sectorplannen in het LAP die betrekking hebben op verpakkingen is het onderscheid wel of niet "schud-, schrap- en schraapleeg" relevant. Is dit het geval, dan vallen de betreffende verpakkingen onder [sectorplan 41](#) 'Verpakkingen algemeen'. Zijn de verpakkingen niet schud-, schrap- en schraapleeg, dan vallen zij onder [sectorplan 42](#) 'Verpakkingen met verf, lijm, kit of hars' of onder [sectorplan 43](#) 'Verpakkingen met overige gevaarlijke stoffen'.

In veel gevallen zullen verpakkingen die "schud-, schrap- en schraapleeg" zijn, slechts bestaan uit het verpakkingsmateriaal zelf en zijn aan te merken als niet-gevaarlijk afval. Dit is echter slechts een indicatie. In beginsel kunnen ook kleine hoeveelheden ingedroogde of uitgeharde resten van de inhoud toch maken dat het om een gevaarlijke afvalstof gaat. Het onderscheid tussen gevaarlijk afval en niet gevaarlijk afval wordt immers bepaald door de Eural en de daarbij behorende concentratiegrenswaarden. Hoewel dit vaak wel zo zal zijn, loopt dit niet per definitie parallel met de indeling in sectorplannen in het LAP op basis van het begrip "schud-, schrap- en schraapleeg".

Een schematische weergave van de afbakening van de sectorplannen 41, 42 en 43 vindt u onder paragraaf VII van dit sectorplan.

Vergelijkbare, maar niet onder dit sectorplan vallende afvalstoffen

Onderstaand – niet limitatief bedoeld – overzicht geeft afvalstoffen weer die vergelijkbaar zijn met de afvalstoffen uit dit sectorplan maar *niet* onder de reikwijdte van dit sectorplan vallen:

Afvalstoffen	Toelichting of verwijzing
Vrijkomende partijen verpakt bedrijfs- of productieafval, mischarges en 'over-de-datum' materiaal dat de beoogde eindgebruiker nog niet heeft bereikt	Zie SP02 (Restafval van bedrijven) Zie SP03 (Procesafhankelijk industrieel afval van productieprocessen)
Oud papier en karton dat geen verpakking is.	Zie SP04 (Papier en karton)
Verpakkingen met restanten verf, lijm, kit of hars, voor zover met delen van de oorspronkelijke inhoud verontreinigd	Zie SP42 (Verpakkingen met verf, lijm, kit of hars)
Verpakkingen met restanten gevaarlijke stoffen zoals bijvoorbeeld bestrijdingsmiddelen, laboratoriumchemicaliën of andere gevaarlijke stoffen niet zijnde verf, lijm, kit of hars	Zie SP43 (Verpakkingen met overige gevaarlijke afvalstoffen)

Europese End-of-Waste verordening

De Europese Commissie kan criteria ontwikkelen om bepaalde afvalstoffen niet langer als een afvalstof aan te merken. De Kaderrichtlijn afvalstoffen vermeldt voorwaarden daarvoor. Voor de volgende afvalstoffen (relevant voor dit sectorplan) zijn inmiddels Europese Verordeningen van kracht waarin criteria zijn vastgesteld die bepalen wanneer deze niet langer als afval worden aangemerkt:

- IJzer-, staal- en aluminiumschroot: [Verordening \(EU\) Nr. 333/2011 van 31 maart 2011](#)
- Kringloopglas: [Verordening \(EU\) Nr. 1179/2012 van 10 december 2012](#)

Afvalstoffen die voldoen aan één van de genoemde verordeningen, en voorzien zijn van een daarop gebaseerde conformiteitsverklaring, zijn geen afvalstof meer en vallen dus niet (meer) onder dit sectorplan.

Euralcodes in relatie tot dit sectorplan

De volgende Euralcodes *kunnen* betrekking hebben op afval dat valt onder de reikwijdte van dit sectorplan: 150101; 150102; 150103; 150104; 150105; 150106; 150107; 150109.

Deze opsomming is indicatief. Euralcodes kunnen namelijk relevant zijn voor meerdere sectorplannen. Voor de feitelijke afbakening van wat onder dit sectorplan valt, is paragraaf I van het sectorplan bepalend en niet deze opsomming van Euralcodes (zie ook [hoofdstuk D.5](#) Omgaan met Eural, van het beleidskader).

Uitgebreide producentenverantwoordelijkheid (UPV)

Ten tijde van het schrijven van deze toelichting op het sectorplan is er een regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid van toepassing op verpakkingen. Regelingen voor

UPV hebben tot doel ervoor te zorgen dat degene die bepaalde stoffen, mengsels of producten in de handel brengt geheel of gedeeltelijk de financiële of organisatorische verantwoordelijkheid draagt voor het afvalbeheer van die stoffen, mengsels of producten. Belangrijke onderdelen van dit afvalbeheer zijn: de mate en manier van inzamelen en die van de verwerking van de afvalstoffen. Een regeling voor UPV kan de vorm hebben van een ministeriële regeling of een besluit. Daarnaast kan het een besluit tot algemeen verbindend verklaring van een overeenkomst over een afvalbeheerbijdrage zijn. Deze verschillende vormen van regelingen voor UPV kunnen naast elkaar bestaan en dus relevant zijn voor één productstroom en de daaruit voortkomende afvalstoffen. Zie voor verdere uitleg [hoofdstuk A.5](#), paragraaf A.5.5.3. van het beleidskader. Op www.afvalcirculair.nl > Onderwerpen > Producentenverantwoordelijkheid kan worden nagekeken of UPV voor deze afvalstof op dit moment geldt.

V Toelichting en specifieke aandachtspunten bij dit sectorplan

Het beleidskader is de basis voor het afvalbeheer en beleidsuitvoering. Dit sectorplan geeft de specifieke invulling van de onderdelen 'minimumstandaard' en 'grensoverschrijdend transport' voor de in de afbakening genoemde afvalstoffen. Waar dit sectorplan afwijkt van het beleidskader is het sectorplan leidend. Het is belangrijk dat iedereen die betrokken is bij afvalbeheer ook kennis neemt van het beleidskader.

Specifiek voor de praktijk van vergunningverlening zijn de volgende hoofdstukken van het beleidskader in het bijzonder van belang:

- Wettelijke reikwijdte van het LAP ([Deel A.2.3](#)).
- Voorwaarden voor afwijken van het LAP bij vergunningverlening ([Deel A.2.6](#)).
- Het algemene beleid rond het gescheiden houden van afvalstoffen ([Deel B.3](#)).
- Het beleid rond en het vergunnen van inzamelen ([Deel B.4](#)).
- Het beleid rond op- en overslaan van afvalstoffen ([Deel B.5](#)).
- Taken en bevoegdheden van de verschillende overheden betrokken bij afvalbeleid en beleidsuitvoering waaronder ook de provincies en de gemeenten ([Deel C](#)).
- Specifieke aandachtspunten voor vergunningverlening ([Deel D](#) integraal) met specifiek:
 - Het principe van de minimumstandaard voor verwerking ([D.2](#)).
 - Omgaan met de minimumstandaard bij gedeeltelijke (voor) en het opnemen van sturingsvoorschriften om te borgen dat de totale verwerking conform de minimumstandaard plaatsvindt ([D.2.2.4.2](#)).
 - Aandachtspunten Acceptatie- en verwerkingsbeleid afvalverwerkers ([D.3](#)), met ook aandacht voor specifieke uitzonderingen. Mengen van afvalstoffen ([D.4](#))
- Omgaan met de Eural ([Deel D.5](#)).

Uit het beleidskader, wet- en regelgeving en andere info zijn bovendien ook onderstaande aspecten van specifiek belang:

1. Aandachtspunten t.a.v. gescheiden houden (hele keten)

Gescheiden houden van afvalstoffen is van belang vanaf het ontstaan van afvalstoffen tot en met het afvalverwerkingsproces, om te zorgen dat de afvalstoffen minimaal volgens de minimumstandaard verwerkt kunnen worden. Basis hiervoor zijn de afvalcategorieën.

Naar gelang de aard van verpakkingsafval valt dit onder een van volgende categorieën van bijlage [II van het Besluit activiteiten leefomgeving \(Bal\)](#)²:

- [Categorie 20](#): niet-geïmpregneerde houten verpakkingen;
- [Categorie 22](#): gemengd kunststofafval (inclusief mengsels van kunststof en rubber) dat, of partijen thermoplastische kunststoffen die, op basis van de Eural niet als gevaarlijk moeten worden aangemerkt, met uitzondering van afvalstoffen die onder de categorieën 31 en 112 vallen;
- [Categorie 24](#): metalen;
- [Categorie 26](#): papier en karton niet zijnde 'niet ontwikkeld fotopapier';
- [Categorie 31](#): EPS met een concentratie aan HBCDD van minder dan 1.000 mg/kg;
- [Categorie 34](#): verpakkingsglas.

Als gevolg van de constatering van de Werkgroep Hout (Raamovereenkomst verpakkingen – onder paragraaf VII), én omdat voor afval van houten verpakkingen een andere minimumstandaard geldt dan voor A- en B-hout algemeen, is in LAP3 de nieuwe categorie 20 specifiek voor afval van houten

² De lijst met afvalcategorieën is overgenomen in [bijlage 5](#) van dit LAP en waar nodig van extra toelichting voorzien.

verpakkingen gemaakt.

Op basis van de wetgeving en het beleid rond het gescheiden houden zoals beschreven in [hoofdstuk B.3](#) moeten afvalstoffen van deze categorie in beginsel gescheiden worden gehouden van elkaar, van andere categorieën afvalstoffen en niet-afvalstoffen. Zie het beleidskader [hoofdstuk B.3](#) (Gescheiden houden van afvalstoffen) voor de algemene regels voor het gescheiden houden van afvalstoffen of [hoofdstuk D.4](#) (Mengen van afvalstoffen) voor de voorwaarden waaronder mengen met een vergunning kan worden toegestaan.

2. Aandachtspunten t.a.v. producent/ontdoener van de afvalstoffen

Verpakkingen komen zowel vrij bij huishoudens als bij bedrijven. Ten aanzien van vrijkomen bij bedrijven geldt het volgende:

In artikel 3.39 (mengen voorafgaand aan inzameling of afgifte) van het Bal is het mengen van afvalstoffen, behoudens enkele uitzonderingen, als een milieubelastende activiteit aangewezen. In artikel 3.40, van het Bal is geregeld in welke gevallen het mengen van afvalstoffen vergunningplichtig is en in welke gevallen niet. Gevaarlijke afvalstoffen moeten altijd gescheiden worden gehouden. Voor niet gevaarlijke afvalstoffen geldt dat deze gescheiden gehouden moeten worden voor zover dit op basis het LAP gevergd wordt. Dit is uitgewerkt in [hoofdstuk B.3](#), paragraaf B.3.4 van het beleidskader.

Wil een bedrijf afvalstoffen die gescheiden moeten worden gehouden toch mengen, dan is die activiteit vergunningplichtig. [Hoofdstuk D.4](#) van het beleidskader beschrijft onder welke voorwaarden het mengen van afvalstoffen kan worden vergund.

3. Aandachtspunten t.a.v. inzameling/vervoer van de afvalstoffen

Op het moment van schrijven van dit sectorplan bestaat voor verpakkingen een regeling voor UPV waarin ook bepalingen (kunnen) zijn opgenomen over de inzameling of inname van verpakkingen. Zie op <https://www.afvalcirculair.nl/> > Onderwerpen > Producentenverantwoordelijkheid voor meer informatie over de betreffende UPV.

In de Nederlandse regelgeving is voor verpakkingen producentenverantwoordelijkheid opgenomen. Producenten (waaronder ook de importeurs) zijn verantwoordelijk voor de inzameling of inname en verwerking van verpakkingen wanneer deze worden afgedankt, de recycling als materiaal en de bekostiging van deze handelingen. Afvalfonds Verpakkingen geeft aan deze verplichtingen namens alle producenten en importeurs collectief uitvoering.

Verder geldt dat de onder 1 genoemde aandachtspunten rond gescheiden houden van de afvalstoffen ook van belang zijn bij inzameling/vervoer ten einde de verwerking volgens de minimumstandaard niet te frustreren (doelmatigheidsprincipe). Hiervoor is op grond van artikel 10.47 eerste lid van de [Wet milieubeheer](#) in het [Besluit inzamelen afvalstoffen](#) een bepaling opgenomen (artikel 1.b) dat ook inzamelaars afvalstoffen die gescheiden worden aangeboden, gescheiden moeten houden. Dit geldt voor alle afvalstoffen.

Voor (papier en) karton is bovendien het volgende aspect van belang;

- Op grond van het Bal, artikel 4.623, eerste lid, dient (papier en) karton (wat gedeeltelijk bestaat uit verpakkingsafval) ook bij de gemeentelijke milieustraat gescheiden te worden opgeslagen. Indien (papier en) karton op de gemeentelijke milieustraat niet gescheiden wordt opgeslagen, moet via nascheiding of op een andere wijze een zelfde niveau van afvalscheiding worden bereikt waarmee een zelfde niveau van recycling kan worden bereikt als wat zou zijn bereikt bij het reeds gescheiden houden van de milieustraat. Zie verder beleidskader [hoofdstuk B.3](#) Gescheiden houden van afvalstoffen.

In de praktijk vindt de inzameling van huishoudelijk verpakkingsafval redelijk uniform plaats:

- De (huis-aan-huis) inzameling van papier en karton wordt, naast de brengmogelijkheid van papier en karton naar de milieustraat en papierbakken op specifieke plaatsen in de gemeenten, door heel wat gemeenten overgelaten aan verenigingen en charitatieve instellingen.
- De inzameling van verpakkingsglas gebeurt hoofdzakelijk via glascontainers op specifieke plaatsen in de gemeenten.
- De inzameling van kunststofverpakkingsafval wordt hoofdzakelijk huis-aan-huis gedaan via zakken en/of minicontainers. In diverse gemeenten wordt het kunststofverpakkingsafval nagescheiden uit integraal huishoudelijk restafval.
- Steeds meer gemeenten gaan over op de huis-aan-huis inzameling van drankenkartons en metalen verpakkingen, vaak in combinatie met kunststoffen (PMD-fractie, Plastic Metaal en Drankenkartons)

4. Aandachtspunten t.a.v. het verwerken van de afvalstoffen

Mengen t.b.v. verwerking (algemeen)

Zoals onder 1 is aangegeven dient deze afvalstof gescheiden te worden gehouden van andere afvalstoffen en niet-afvalstoffen, tenzij in de vergunning of op basis van algemene regels is bepaald dat deze afvalstof mag worden gemengd met andere afvalstoffen of met niet-afvalstoffen. Zie de voorwaarden voor het vergunnen van menghandelingen in [hoofdstuk D.4](#) van het beleidskader.

Toelichting op de minimumstandaard

Voor verpakkingsafval is recycling goed mogelijk. In het [Besluit beheer verpakkingen 2014](#) is bepaald dat elke producent of importeur er zorg voor draagt dat per kalenderjaar, van het totaal van de door hem in dat kalenderjaar in Nederland aan een ander ter beschikking gestelde hoeveelheid verpakkingen en van de door hem ingevoerde verpakkingen waarvan hij zich in dat kalenderjaar heeft ontdaan, ten minste 75 gewichtsprocent nuttig wordt toegepast en 70 gewichtsprocent wordt gerecycled. Per materiaalsoort is bepaald dat producent of importeur er voor zorgt dat per kalenderjaar ten minste de volgende percentages recycling worden gerealiseerd:

- 90% voor glazen verpakkingen
- 75% voor verpakkingen met papier of karton
- 85% voor metalen verpakkingen
- 31% voor houten verpakkingen in 2015, oplopend naar 43% in 2021
- 45% voor kunststof verpakkingen in 2015, oplopend naar 51% in 2021.

Afhankelijk van de manier waarop verpakkingen zijn toegepast en vervolgens in de afvalfase komen, kan het echter voorkomen dat verwerken volgens de minimumstandaard niet mogelijk is. Dit kan het geval zijn op basis van de aard en samenstelling van de afvalstof. Om de uitvoerbaarheid te verzekeren is in de minimumstandaard aangegeven dat in dergelijke gevallen 'andere nuttige toepassing (vb. hoofdgebruik als brandstof)' is toegestaan. Ook is in paragraaf III aangegeven dat overbrenging t.b.v. andere nuttige toepassing in dit geval kan worden toegestaan. In [hoofdstuk B.13](#), § B.13.3.3 van het beleidskader staat aangegeven welke informatie het kennisgevingsdossier moet bevatten ingeval de afvalstoffen t.b.v. bovenstaande verwerking vanuit of naar Nederland worden overgebracht.

Specifiek voor EPS-verpakkingen wordt verwezen naar de toelichting van [sectorplan 85](#) (EPS) voor uitleg over de problematiek van HBCDD. Dit is een brandvertrager die aanwezig kan zijn in EPS-verpakkingsafval. Hiervoor geldt internationale regelgeving om te voorkomen dat HBCDD in te hoge hoeveelheden/concentraties op de markt wordt gebracht.

BREF in relatie tot de minimumstandaard

Bij het vaststellen van de minimumstandaard voor de afvalstoffen die vallen onder dit sectorplan zijn de BBT-referentiedocumenten (BREFs) betrokken, die zijn opgesteld in het kader van de [richtlijn industriële emissies](#) (RIE) en voorheen in het kader van de in de RIE opgenomen IPPC-richtlijn. In de BREFs zijn de beste beschikbare technieken (BBT) beschreven voor bedrijfstakken of activiteiten. Bij de vergunningverlening moet rekening worden gehouden met deze BBT-conclusies. Om die reden is getoetst of ook de beschreven minimumstandaard hiermee niet in strijd is.

De BREF Afvalbehandeling bevat als BBT aangemerkte bepalingen voor de afvalstoffen van dit sectorplan die voorschrijven dat de afvalstof ten minste een specifieke verwerking moet ondergaan. Het gaat daarbij om de recycling van verpakkingen. De minimumstandaard is daarmee in overeenstemming met de betreffende BBT-conclusies.

Stortverbod

Op grond van het [Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen](#) (Bssa), artikel 1, eerste lid, categorie 43a, geldt voor verpakkingsafval een stortverbod.

VI Doorkijk minimumstandaard en ontwikkelingen

In het kader van het convenant Meer en Betere Recycling wordt gewerkt aan het maken van onderscheid tussen vormen van recycling. Het principe hiervan is reeds opgenomen in onder meer de hoofdstukken [A.4](#) (Uitgangspunten), [B.9](#) (Recycling) en [D.2](#) (Minimumstandaard). Dit sectorplan heeft betrekking op een grote variatie aan afvalstromen waarvoor soms meerdere vormen van recycling mogelijk zijn. In het eerste deel van de planperiode wordt nagegaan of hier stromen bij zijn waarvoor het meerwaarde kan hebben om onderscheid te maken en beleidsmatig ook actief te gaan sturen naar één van de vormen. Als uit dit onderzoek komt dat dit meerwaarde heeft en ook reëel (voldoende verwerkingscapaciteit, acceptabel kostenniveau, etc.) is, kan dit leiden tot aanpassing van de minimumstandaard.

Voor bioplastics in zijn algemeenheid en, als onderdeel daarvan ook voor verpakkingen die als 'biologisch afbreekbaar' worden aangeduid, is een beleidsstandpunt in ontwikkeling aangaande het gebruik en de verwerking van bioplastics, 'biologisch afbreekbaar' plastic en oxo-kunststoffen. Zodra er dit standpunt is vastgesteld wordt bekeken of dit sectorplan tussentijds moet worden aangepast.

VII Overige informatie

Beleid en regelgeving verpakkingen

Nederland heeft via een AMvB, namelijk het Besluit beheer Verpakkingen, de verpakkingenrichtlijn sinds 2006 in Nederland in regelgeving geïmplementeerd. In Nederland geldt sindsdien producentenverantwoordelijkheid voor verpakkingen. Dat betekent dat de producenten onder meer moeten betalen voor de verpakkingen die ze op de markt brengen. Hiermee is een prikkel gecreëerd voor de producenten en importeurs van verpakkingen die een directe link heeft met de hoeveelheid verpakkingen die ze op de markt brengen. In dit Besluit zijn ook de Essentiële Eisen die gelden voor verpakkingen, die onder meer preventiemaatregelen voorschrijven, geïmplementeerd.

In het Besluit is ook regelgeving opgenomen voor de plastic tassen. Nederland heeft gekozen voor een verbod op gratis plastic tassen en meet aan de hand van de zwerfafvalcijfers, maar ook door onderzoek onder winkels en consumenten, het effect van dit verbod.

Aandachtspunten t.a.v. preventie

Bedrijven spelen een belangrijke rol bij het realiseren van afvalpreventie van verpakkingen. Dat kan door bij het ontwerp rekening te houden met de milieubelasting van een product in de afvalfase. Verpakkingen zijn bijvoorbeeld in de loop van de tijd lichter geworden of van vorm veranderd, waardoor voor dezelfde inhoud minder materiaal nodig is. In het [Besluit beheer verpakkingen 2014](#) is bepaald dat elke producent of importeur daartoe maatregelen zal nemen.

Deze maatregelen moeten er voor zorgen dat:

- een verpakking zodanig is ontworpen en vervaardigd dat recycling wordt vergemakkelijkt,
- een verpakking zodanig is ontworpen en vervaardigd dat, indien het te verpakken product daarvoor geschikt is, hergebruik van de verpakking mogelijk is,
- een verpakking zodanig is ontworpen en vervaardigd dat het zoveel mogelijk de houdbaarheid van het verpakte product verlengt,
- een verpakking zodanig is ontworpen en vervaardigd dat het gewicht van de verpakking of van de combinatie van de verpakking en het verpakte product zo laag mogelijk is,
- bij de vervaardiging van een verpakking zo weinig mogelijk verpakkingsmateriaal wordt gebruikt, en
- bij de vervaardiging van een verpakking zoveel mogelijk gerecycled materiaal toegepast wordt.

Raamovereenkomst verpakkingen 2013-2022

Om invulling te geven aan de verplichtingen uit het [Besluit beheer verpakkingen 2014](#) hebben het ministerie van IenM (nu Infrastructuur en Waterstaat), het verpakkende bedrijfsleven en de VNG de [Raamovereenkomst Verpakkingen 2013-2022](#) afgesproken. Via deze overeenkomst zijn afspraken gemaakt om gezamenlijk werk te maken van het verduurzamen van de verpakkingen, het inrichten van de financiering van de inzameling en recycling van verpakkingen en zwerfafval, en het verbeteren van de monitoring van verpakkingen.

De relatie met gemengde partijen A-hout

Onderzoek heeft uitgewezen dat gemengde partijen A-hout tot gemiddeld ca 80% kunnen bestaan uit afval van houten verpakkingen dat dus niet gescheiden is gehouden van ander A-hout. De minimumstandaard voor verwerking van partijen gemengd A-hout is echter geen recycling (zie sectorplan 36), die van afval van houten verpakkingen wel. In de praktijk blijkt dat recycling van dit hout de laatste jaren ook een dalende trend kent. Daarom heeft een werkgroep Hout in het kader van de Raamovereenkomst verpakkingen met vertegenwoordigers van belanghebbende partijen in 2014-2015 onderzoek gedaan naar deze problematiek. De werkgroep heeft de oorzaken van deze dalende trend bij recycling van afval van houten verpakkingen geanalyseerd, het niet toelaatbaar bijstoken van afval van houten verpakkingen in energiecentrales en andere verbrandingsinstallaties in kaart gebracht en aanbevelingen gedaan hoe deze problematiek aan te pakken.

De aanbevelingen hebben onder andere betrekking op:

- het actualiseren van vergunningen voor (afval)verwerkingsinstallaties en het algemeen en Bio-energetische installaties in het bijzonder na het vaststellen van een nieuw landelijk afvalbeheerplan, zodat vergunningen afgestemd worden op de geldende minimumstandaard.
- nagaan of ook kleinere houtkachels gehouden kunnen worden aan de geldende minimumstandaard
- het beter gescheiden houden van afval van houten verpakkingen, zodat meer houten verpakkingen beschikbaar komen voor de recyclingmarkt
- toe te zien op het moedwillig mengen van recyclebaar afvalhout met niet recyclebaar (te vervuild) afvalhout.

Uitwerking van deze [aanbevelingen](#) zou moeten leiden tot betere scheiding van afval van houten verpakkingen en ander afvalhout en betere mogelijkheden voor recycling van afval van houten verpakkingen. Hierdoor zou verwerking volgens de (nu nog) verschillende minimumstandaarden makkelijker moeten worden.

